

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea nr.151 privind dezvoltarea regională în România, elaborată de Guvernul României cu sprijinul și asistența Uniunii Europene, a fost publicată și a intrat în vigoare în anul 1998.

În contextul negocierilor de aderare se impune adaptarea cadrului legislativ în acest domeniu.

Instituind explicit un nou sistem de abordare a politicilor de dezvoltare regională, precum și a sistemului relațional care există între actorii implicați, noua lege prevede:

- principii partenariale extinse, stabilite între toate instituțiile implicate;
- un sistem coerent de coordonare inter-instituțională exersat în relațiile dintre instituțiile naționale și structurile regionale;
- definirea și separarea clară a atribuțiilor fiecărei structuri instituționale implicate în acest proces, în scopul evitării unor paralelisme și suprapuneri de responsabilități;
- responsabilizarea și cointeresarea tuturor instituțiilor, atât în raport cu îndeplinirea rolului specific, cât și în raport cu partenerii implicați;
- delegarea de atribuții pe baze contractuale, de la instituțiile care au responsabilități în domeniul managementului tehnic și financiar al unor programe, către organismele care implementează la nivel regional, aceste programe;
- extinderea principiului de lucru pe baze moderne, contractuale, practicat în statele membre ale Uniunii Europene
- finanțarea Agențiilor pentru Dezvoltare Regională din bugetul instituțiilor centrale implicate - pentru activități de implementare și monitorizare pentru care există o relație contractuală cu acestea, precum și finanțarea din resurse locale;
- extinderea rolului Consiliilor pentru Dezvoltare Regională, ca structuri partenariale deliberative și de coordonare la nivel regional;
- implicarea autorităților publice locale, precum și a partenerilor socio-economici regionali și locali în procesele de dezvoltare socio-economică ale regiunii, în contextul îndeplinirii obiectivelor generale de dezvoltare ale României.

În același timp, prezenta lege pleacă de la considerarea importanței pe care o are stabilitatea organizațională teritorial-statistică și instituțională, pentru închiderea negocierilor la Capitolul 21 „Politică regională și coordonarea instrumentelor structurale”, precum și a finalizării întregului proces de aderare și de pregătire a structurilor naționale și regionale până la 1 ianuarie 2007.

Cele opt regiuni de dezvoltare, precum și structurile regionale implicate reprezintă, în negocierile cu Uniunea Europeană, atât premise pentru estimarea alocărilor financiare pentru România într-un sistem concentrat pe obiective și arii geografice, cât și indicatori de evaluare ale capacității de absorbție a fondurilor comunitare și repere de monitorizare și evaluare ale rezultatelor și impactului asupra dezvoltării socio-economice pe ansamblul României.

Definirea clară a acestora și, pe cale de consecință, a structurilor implicate în managementul și implementarea la nivel regional a proiectelor de dezvoltare regională, delegarea de atribuții și stabilirea responsabilităților specifice fiecărui

nivel, constituie o premisă legislativă extrem de importantă și o etapă fundamentală în trecerea spre gestionarea fondurilor structurale, precum și o condiție obligatorie a finanțărilor Uniunii Europene.

În procesul elaborării proiectului de lege au fost respectate prevederile Legii nr.53/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care îl supunem PARLAMENTULUI spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituție, republicată.

